

Rymarz

753703

Inna nazwa zawodu: nie występują

Zadania i czynności

Rymarz wytwarza i reperuje przedmioty ze skóry i materiałów skóropodobnych, takie jak: uprząż, siodła, pasy (także napędowe), smycze itp. (oprócz obuwia).

Na wstępie rymarz dobiera odpowiedni materiał (zwykle jest to skóra) na wytwarzany przedmiot. Projektuje wzór i rysuje go (odręcznie). Zestawia elementy i opracowuje konstrukcję wyrobu (biorąc pod uwagę końcowy efekt i możliwości produkcyjne, np. dojścia do poszczególnych miejsc podczas szycia i kolejność szycia). Przygotowuje szablony, według których wykrawa ze skóry potrzebne elementy. Następnie zszywa wyroby. Większość tych prac wykonuje ręcznie, za pomocą noży, koników rymarskich, igieł, szydeł lub wykorzystując maszyny: ścieniarki, krajarki

wielonożowe, maszyny do szarfowania, maszyny szyjące płaskie i słupkowe. Do zadań rymarza należy też wykończenie wyrobu. Wtedy musi najpierw przygotować odpowiednie dla danego przedmiotu materiały: tekturę, karton, materiały podszewkowe. Rymarz klei, zawija brzegi, szyje podszewki, ewentualnie wypełnia i pikuje przedmiot (w siodlarstwie). Montuje też odpowiednie zapięcia, sprzączki, nabija nity, maluje skórę.

Zazwyczaj więc rymarz wykonuje przedmiot "od początku do końca". Może się jednak zdarzać i tak, że reperuje tylko przedmiot uszkodzony. W tym wypadku wprawdzie nie musi wykonywać wszystkich czynności, ale powinien też znać np. konstrukcję wyrobu i możliwości materiału.

Rynek zbytu na tradycyjne wyroby rymarskie (siodła, uprząż) jest dziś mały. Rymarz musi więc szukać nowych możliwości produkcji (np. smycze, kabury, paski), aby mieć zbyt na swoje towary.

Często wykonuje również prace typowo kaletnicze. Rymarz w małym zakładzie prywatnym, a takich jest najwięcej, może być zmuszony do organizowania swojej pracy. Musi sam kupować potrzebne materiały i organizować sprzedaż wyrobów.

Czasem rymarz zatrudnia współpracowników, których pracę organizuje i nadzoruje. Odpowiada za działalność całego zakładu: kieruje pracą podległych osób, organizuje produkcję, przygotowuje maszyny i sprzęt. Prowadzi też całą księgowość zakładu i korespondencję. Wreszcie musi nawiązać kontakty z dostawcami materiałów i odbiorcami wyrobów. Poza zadaniami typowo rzemieślniczymi, wykonuje więc prace biurowe, charakterystyczne dla kierownika zakładu.

Środowisko pracy

materialne środowisko pracy

Swoją pracę rymarz wykonuje w warsztacie. Pełniąc funkcję kierownika, rymarz musi liczyć się z koniecznością wyjazdów (zbyt i zakup materiałów). Podczas produkcji

rymarz narażony jest na kontakt z pyłami. Czasami zdarzają się alergie i schorzenia laryngologiczne wywołane substancjami chemicznymi unoszącymi się ze skór.

warunki społeczne

Rymarz pracuje samodzielnie. Może się zdarzyć, że jest jedynym zatrudnionym w zakładzie i ma kontakt tylko z klientami zamawiającymi jego wyroby. Jeśli pracuje w większej pracowni, również zwykle pracuje samodzielnie, ale może też pracować zespołowo i wykonywać tylko jeden etap prac (np. wykończenia).

Kontakty z innymi ludźmi są szczególnie intensywne i niezbędne wówczas, gdy rymarz prowadzi własny zakład. Wtedy organizuje też pracę zatrudnionych rzemieślników i nią kieruje. Musi umieć współpracować i dostrzegać potrzeby zarówno współpracowników jak i zlecniodawców. Kontaktuje się również z klientami, nawiązuje stosunki handlowe (zbyt wyrobów i kupno materiałów), także za granicą.

warunki organizacyjne

Warunki organizacyjne zależą od rodzaju zakładu i jego wielkości. W małym zakładzie rymarz pracuje w ustalonych godzinach pracy - zwykle osiem godzin dziennie. W większych zakładach, zwłaszcza jeśli rymarz sam jest właścicielem zakładu, musi liczyć się z mniejszym unormowaniem czasu pracy i koniecznością świadczenia jej także poza warsztatem, np. w trakcie dalekich, nawet zagranicznych wyjazdów.

Jeśli rymarz prowadzi własny zakład, nadzoruje też pracę innych, kieruje nią i odpowiada za jej przebieg i efekty. Wtedy też spoczywa na nim cała odpowiedzialność za funkcjonowanie zakładu: odpowiedzialność finansowa, za wyposażenie i maszyny, za pracę i bezpieczeństwo zatrudnianych osób.

Rymarz może też prowadzić swój warsztat bez żadnych zależności organizacyjnych, jeśli jest właścicielem i jedynym pracownikiem małego zakładu.

Prace rymarskie wykonuje się w ubraniu roboczym.

Wymagania psychologiczne

Wykonywanie zawodu rymarza wymaga koordynacji wzrokowo-ruchowej, spostrzegawczości i podzielności uwagi. Projektowanie wzorów zmusza do rozwijania rozumowania logicznego, wyobraźni przestrzennej i uzdolnień technicznych. Cenne są zdolności twórcze, wyobraźnia i umiejętność radzenia sobie w wypadku nietypowych zleceń. Rymarz powinien też samodzielnie przygotowywać do pracy i regulować maszyny, którymi się posługuje, co także wymaga uzdolnień technicznych.

Jeśli rymarz jest pracodawcą, powinien rozwijać umiejętności kierownicze, jak np. zdolność do szybkiego podejmowania decyzji (bowiem od tego może zależeć podpisanie opłacalnego kontraktu).

Dobre efekty w pracy osiągają zwłaszcza osoby samodzielne, dynamiczne, chętne do poszerzania swojej wiedzy (przydatne może być np. prawo jazdy czy znajomość języków obcych), zainteresowane techniką, plastyką, pracami charakterystycznymi dla menedżera.

Wymagania fizyczne i zdrowotne

Do wykonywania tego zawodu potrzebna jest ogólnie dobra sprawność fizyczna.

Większość prac rymarz wykonuje ręcznie. Efekt zależy więc od dobrej sprawności rąk i palców. Potrzebny jest też dobry wzrok (ostrość i rozróżnianie barw), co umożliwia szycie i dobieranie materiałów. W pracy tej może sobie poradzić osoba z dysfunkcją kończyn dolnych i poruszająca się na wózku inwalidzkim, ale mająca sprawne ręce. Zatrudnienie w tym zawodzie może znaleźć także osoba głuchoniema, niesłysząca i niedosłysząca.

Rymarz decydujący się na samodzielne prowadzenie warsztatu powinien jednak być w pełni sprawny, co zapewni mu możliwość efektywnego działania.

Warunki podjęcia pracy w zawodzie

Warsztat rymarski może założyć każdy. Jedynym warunkiem jest zgłoszenie tego faktu we właściwym urzędzie administracji terenowej. Umiejętności rymarskie można zdobyć tylko podczas praktyki czeladniczej w warsztacie.

W wypadku samodzielnego prowadzenia zakładu rzemieślniczego potrzebne może okazać się ukończenie kursu księgowości czy kursu zasad bhp. Niekiedy przydaje się prawo jazdy i nawet znajomość języków obcych.

Możliwości awansu w hierarchii zawodowej

Rymarz w zasadzie nie ma możliwości awansu w hierarchii zawodowej. W pewnym sensie awansem może być dla niego założenie własnego warsztatu lub zyskanie dobrej opinii w środowisku, co może owocować ciekawymi zamówieniami, nawet od odbiorców zagranicznych.

Możliwości podjęcia pracy przez dorosłych

W zawodzie rymarza mogą podejmować pracę osoby w każdym wieku i bez żadnych wymagań co do poziomu wykształcenia. Istnieje możliwość nauczania się zawodu podczas praktyki czeladniczej.

Możliwości zatrudnienia

Informacje będą sukcesywnie uzupełniane.

Zawody pokrewne

- kaletnik
- szewc
- krawiec
- rękawicznik
- garbarz

- kuśnierz

Polecana literatura